

Religia, klasa IV

Temat: Babilonia – ziemia wygnania

Dzisiejszą podróż odbywamy do Babilonii, kraju, który już nie istnieje.

Król babiloński wykorzystując słabość Izraelitów napadł na Jerozolimę. Zniszczył miasto, zabił żołnierzy, zrabował i zburzył świątynię a wielu ludzi uprowadził do niewoli. Trwała ona aż 70 lat.

Cierpienie, tęsknota za ojczyzną, udręka niewoli odebrała Izraelitom radość życia. Dopiero wtedy uznali swój grzech. Zaczęli prosić Boga o przebaczenie. Postanowili się nawrócić i odmienić swe serca. O to właśnie chodziło Bogu. Widząc taką przemianę, postanowił pomóc Izraelitom, których przecież nadal kochał. Posłużył się królem Cyrusem, władcą Persji, który podbił Babilonię i jako jej nowy władca uwolnił Izraelitów z niewoli. Pozwolił im także wrócić do swego kraju. Co więcej, rozkazał oddać zagrabione skarby świątynne. Zarządził też wszelką pomoc przy odbudowie świątyni.

Izraelitów ogarnęła wielka radość. Dziękowali Bogu za Jego dobroć, modlili się, składali ofiary. Byli to już nawróceni ludzie – lepsi, silniejsi duchowo. Świątynia została odbudowana i choć nie była tak piękna, jak za czasów Salomona, znów stała się znakiem obecności Boga i miejscem spotkań z Nim.

Przyznanie się do grzechów, szczerzy żal i postanowienie poprawy otwierają drogę do Bożego przebaczenia, które czyni człowieka wolnym. Nie bój się nigdy przyznać do grzechu i przeprosić za niego. Gdy jesteś szczerzy, Bóg, przybliży się do ciebie i mówi: „Nie lękaj się, pomogę ci”.

- ćwiczenie 4, str. 53

Dziękuję!